

22. Európai Erdészeti Tájfutó Bajnokság (EFOL) a Mecsekben

A magyar lett a legeredményesebb nemzet a 22. Európai Erdészeti Tájfutó Bajnokságon (EFOL). A címet a verseny történetében először adták át. A bajnokságra a Mecsekben került sor augusztus 10. és 15. között a Mecsekerdő Zrt., a Tájfutásért-Pécs Alapítvány, valamint az Országos Erdészeti Egyesület közös szervezésében.

Hazánk harmadik alkalommal adott otthont az 1994-ben, a letterszági Strenčiben útjára indított versenynek, amely elsősorban az erdészeti dolgozók, az erdész végzettségű szakemberek, az erdőtulajdonosok, az erdészeti beszállítók és a legközelebbi családtagok részére nyújt lehetőséget a megméretésre. Idén 15 ország 363 versenyzője mérte össze tudását sprint-, középtávú és váltóversenyben. (A versenyzőket 57-en kísérték el, így 420-an vettek részt az idei EFOL-on.) A sport mellett egész napos szakmai kirándulás, szakmai fórum és kulturális programok is szerepeltek a rendezvényen, és nemzetközi tapasztalatcserére is lehetőség nyílt.

A szervezők külön odafigyeltek arra, hogy csökkentsék a tájfutó rendezvények által okozott környezeti terhelést, így a *Zöldüljön végre a zöld sport* program célkitűzéseivel összhangban szeliktíven gyűjtötték a szemetet, mindenki névre szóló termoszbögrét kapott és az eredményközlésnél sem használtak papírt, a teljesítményeket kivétőn kísérhették figyelemmel a résztvevők.

A rendezvény záróeseményén az EFOL-zászlót a svéd csapat vezetője, *Björn Karlsson* vette át, mivel 2016-ban

ők rendezik az európai erdészeti tájfutó bajnokságot.

Erdészeti szakmai fórum

Az erdészeti szakmai fórum keretében két angol nyelvű előadást hallhattak az érdeklődők, a hazai erdőgazdálkodásról, valamint az erdészek előtt álló kihívásokról és feladatokról. Az élénk érdeklődést mutatta, hogy a farsztól nap késői óráján is megtelt a mintegy 50 fős előadóterem.

Az első előadásban a magyar erdőgazdálkodást mutatta be *Ali Tamás*, a NÉBIH Erdészeti Igazgatóságának igazgatóhelyettese. Nem volt könnyű feladat 30 percben összefoglalni ezt a széteágzó témakört. Az előadás történeti áttekintéssel kezdődött, megemlítve a magyar erdőgazdálkodás elmúlt 100 esztendejének egyik legnagyobb eredményét, az erdőterület kétszeresre bővítését. A bevezetőt az ágazat szinte minden területét érintő körkép követte. Az előadó a jellemző összesítő adatok ismertetésével és szemléletes diagramok, ábrák felhasználásával mutatta be az ágazat szerkezetét, valamint a fő folyamatokat. A felvázolt képből kirajzolódt, hogy milyen összetett elvárásoknak kell megfelelnie a mai erdésztársadalomnak, a szakmának. Az elhangzottak kapcsán több kérdést is megfogalmazott a hallgatóság, többek között az erdészeti oktatásról és a támogatási rendszerről.

Már este kilenc óra is elmúlt, amikor kiállt a kitarító közönség elé *dr. Csóka György*, a NAIK Erdészeti Tudományos Intézet Mátrafüredi Kísérleti Állomásának igazgatója. Aki ismeri az előadó

személyét és előadói képességeit, nem csodálkozik, hogy a fáradó szemek kinyíltak és a résztvevők sűrű nevetéssel jutalmazták a személyes vonatkozásokat is felvonultató bevezetőt. A klímaváltozás hatása a magyar erdők egészségi állapotára témát látványosan, színesen és izgalmasan ecsetelte, sok képpel és sok újdonsággal fűszerezve. Elgondolkodtató volt, hogy a ma erdészeinek milyen jövőképpel, folyamatokkal, új károsítókkal kell szembenéznie, amelyek pontosan nem is határozhatók meg előre. Néhány jól bevésődött szakmai gyakorlattal kényszerűen szakítva, rugalmasan kell alkalmazkodni a változásokhoz. Meg kell hallani a tudós kutatók figyelmeztetéseit és a lehetőségekhez mérten minél elegyesebb, egészségesebb erdők létrehozásával kell felkészülni „minden eshetőségre”. Sajnos, itt két példában is elhangzott a Mecsekerdő Zrt. neve, a bodai cserpusztulással és az ormánsági kőrishajtáspusztulással kapcsolatban. Az előadás után ismét több kérdés, hozzászólás következett a hallgatóság hasonló tapasztalataiból.

Szakmai kirándulások a Mecsekben, a Dráva mentén és a Zselicben

A zselici kirándulás a Kaposvári Egyetem EC Vadgazdálkodási Tájközpont Bőszénfai Szarvasfarmjának látogatásával kezdődött, a résztvevők megtekintették a trófeagyűjteményt és megköszönhették a szarvasfarm termékeit.

Az erdészeti program első helyszínén a Mecsekerdő Zrt. Szigetvári Erdészeti munkatársai bemutatták a dél-

zselici termőhelyi adottságokat, a geológiai viszonyokat, és az öreg bükkösben magát a bükköt, a térség jellemző fafaját. Ismertették a zselici bükkgazdálkodás helyi sajátosságait, a bükkösök természetes felújításának alkalmazott módszereit, de szóba kerültek a szálaló üzemmódban kezelt bükkösökkel kapcsolatos jövőbeni elképzelések is. A 2. helyszínen a helyre jellemző állományalkotó fafaj, a középkorú, 34 éves ezüsthársas erdő múltbeli erdőnevelési eljárásairól és a jelen gazdálkodásáról volt szó. A szakemberek hangsúlyozták a fafaj erős vitalitását, az ebből fakadó erdőfelújítási, erdőnevelési problémákat, az ezüsthárs több szempontból való hasznosításának lehetőségeit, értékes és egyben kiaknázható tulajdonságait. A 3. helyszínen egy kocsánytalan tölgyes természetes felújítását nézték meg a látogatók. A szakemberek taglalták a nálunk jellemző elegyes kocsánytalan tölgyerdők természetes felújításának helyi lehetőségeit, gondjait, bemutatták a kocsánytalan tölgyet mint a zselici erdők legszelesebb körűen hasznosítható és egyben legértékesebb fafaját.

Érdekes volt, hogy amíg a vendégek jelentős részének – elsősorban az idősebb, középkorú korosztálynak – vannak tapasztalatai a fenyővel, a fenyőgazdálkodással, a modern gépekkel történő fenyőtermeléssel kapcsolatban, újdonságként figyelték Sasrét környékén az elegyes lombos erdőkkel történő erdőgazdálkodási lehetőségeket, a helyi módszereket és sajátosságokat, főként a fakitermelések során alkalmazott gépi technológiák miatt. A kirándulás az Almamelléki Állami Erdei Vasúton való utazással folytatódott és a Magyar-Török Barátság Parkban a Zrínyi-Szulejmán emlékműnél zárult.

A Nyugati-Mecsekben tett kirándulás a pécsi PannonPower biomassza-erőmű látogatásával indult, majd a Pécs központjában lévő Ókeresztény sírkamrák megtekintése követett. A szakmai program első része a Sás-völgyben ökoházként működő, a Mókus Suli Erdészeti Erdei Iskola gyakorlati helyszínének otthont adó Erdő Házának a bemutatása volt, majd a házigazdák – a Mecsekerdő Zrt. Árpádtetői Erdészeti munkatársai – ismertették a környék bükkös-gyertyános-tölgyes állományában a folyamatos erdőborítást célzó kísérletet. Felsorolták a folyamatos erdőborítást biztosító üzemmódban kezelt erdőre vonatkozó elveket, melyek különös jelentőségűek a jelenlegi jogszabályi háttér mellett. Kiváltképp,

ha figyelembe vesszük azt a tényt, hogy hamarosan elkészül az Árpádtetői Erdészeti által kezelt erdőterületek erdőtervezési körzet együtödén folyamatos erdőborítást biztosító üzemmódot kell alkalmazni. A szakemberek a gyertyános tölgyesekkel kapcsolatban nem rendelkeznek kellő gyakorlattal, ezért kezdtek kísérletekbe, akárcsak az ország számos helyén. Ennek jó példája a Bakony 2/A erdőrészlet, ott mutatták be az átalakító üzemmód irányába tett lépéseket. A 13,1 hektáros erdőrészletben a felmérés kezdetekor kijelölt 1,3 hektáros egybefüggő területen a fákat sorszámokkal látták el, majd FieldMap segítségével megtörtént a teljes állomány felvételezése. A külföldről ismeretes elvek és a felvételezett adatok felhasználásával avatkoztak be az erdőbe, először 2010-ben. Azóta a megnyitott lékekben ember magasságú újulatot találunk, az idén pedig sorra kerül a második beavatkozás is.

A kiránduláson résztvevő vendégek jelentős része a skandináv államokból, illetve a Baltikumból érkezett, így számukra olyan erdőt mutattak be a szakemberek, amilyennel a fafaj-összetételt, a biológiai, gazdálkodási és ökonómiai folyamatokat illetően még nem találkoztak a gyakorlatban. A leginkább a gyors növekedésű elegyfajok (gyertyán, ezüsthárs), valamint a fő veszélyeztető lágyszárúak, cserjék (siskanád, szeder, alkörmös) iránt érdeklődtek. Az utóbbiak ugyan érdekességként fellelhetők nálunk, azonban elmondásuk alapján nem igényelnek külön figyelmet, nem úgy, mint Magyarországon. A szakmai nap sikerét igazolja, hogy egy svájci kolléga meghívta a házigazdákat a Bern környéki szálaló erdők megte-

kintésére, ezeket 1905-óta monitorozza a svájci szakmai tudományos intézet. Tapasztalataik, megfigyeléseik további ismeretekkel bővíthetik a hazai szakemberek tudását.

A Keleti-Mecsekbe látogató csoport elsőként az 1861-ben Pécsen alapított kesztyűmanufaktúra kiállítását tekintette meg, majd a Zsolnay Kulturális Negyeddel és a Zsolnay Mauzóleummal ismerkedett. A szakmai program előadásai a Kelet-Mecsekben élők történetével kapcsolatos érdekességeket, például az erdei üvegfüvőipart vagy az erdőben megbújó kis iparos falvakat mutatták be, illetve arról szóltak, hogy miként valósul meg a mecseki szubmontán bükkösben a folyamatos erdőborítás fenntartása, illetve az egykorú állományok átalakítása. A Rosen-Platzi szálaló erdőtümbben a Pécsvaradi Erdészeti munkatársai adtak tájékoztatást az erdészeti jellemző gazdálkodási viszonyairól, majd rövid sétát követően a jellegzetes mecseki bükkösben bemutatott folyamatos erdőborítást célzó erdőgazdálkodás eddigi eredményeit ismerhették meg a vendégek. Megszemléltették az erdőtümb differenciálódó koronaszintezettségét az erdőalak átalakítása során, a kialakuló mozaikos újulatcsoportokat, az erdőtümb értékes kocsánytalan tölgy alkotta vázát. A túra a Cigány-hegyi-kilátóhoz vezetett, ahol a Kelet-Mecsek legszebb körpanorámája tárult a résztvevők elé, majd a Kisújványa környékén egykor jellemző üveggyártás történetével ismerkedtek meg. A kirándulás a fokozottan védett területen lévő Óbányai-völgyben tett sétával zárult, ahol olyan különlegességekben gyönyörködhetek, mint az Óbányai-patak vízesei, csobogói: a Csepegő-szikla, amely egy kis cseppkő-

barlang, vagy a Ferde-vízesés, amelyet a tektonikus erők az üledékes rétegek megdöntésével hoztak létre.

A dráva-síki program drávai hajóki-rándulással vette kezdetét, a drávaszabolcsi hajóki-kötőtől a kormorános/ kárókatonás területig mutatták be a folyó és környéke élővilágát. A környékről érdemes tudni, hogy Matty község határ alatt a Dráva elhagyja az országot, majd ide-oda kanyarog a határ két oldalán. A szakmai program fő témája a Bükkhát erdőrezervátumban zajló erdőgazdálkodás, valamint a kocsányostölgy-állományokkal való gazdálkodás és ezek felújítási módszereinek a bemutatása volt. A Mecsekerdő Zrt. Sellyei Erdészeti munkatársai megmutatták a bükkhát erdőrezervátumot, a magterületet és a védőzónát. A vendégek élénk érdeklődéssel fogadták a gazdálkodás ezen módjával kapcsolatos információkat és kérdéseket fogalmaztak meg a terület védettségével, a Natura 2000-es területek nagyságával kapcsolatban. Érdeklődtek a szeder elleni védekezés módjáról, de érdekes volt számukra a kétféle terület (lék) különböző felújítása: a makkvetés, illetve a többéves KST-csemeték gödörfúróval történt ültetése.

A kirándulócsoporthoz megtekintette az adorjasi erdőtümbben lévő Adorjás 2B erdőrészlet bontását és az alátelepítést. A csoportot érdekelte, hogy mikor lesz a végvágás a területen és milyen technológiát használnak annak érdekében, hogy az újulat minél kevésbé sérüljön meg.

A szakmai bemutató végén az egyik külföldi látogató megkérdezte, hogy a következő nemzedék is nevel-e majd ilyen szép erdőket, mire a házigazdák azt válaszolták: unokáik majd megmu-

tatják az ő unokáiknak! A kirándulás ebéddel, majd a villányi Gere Pincészet megtekintésével és borkóstolással zárult.

Mi, rendezők együttesen úgy érezzük: az idelátogató külföldi szakemberek számára a sportesemény mellett széles körű tájékoztatást adhattunk a hazai erdőgazdálkodásról, amely hozzájárul a magyar erdőszakma európai elismertségéhez.

Az EFOL2015 „Mecsekerdős” szervező csapata

60 éve történt velünk

Érettségi találkozó Sopronban

A Soproni Erdőgazdasági Technikum 1955-ben végzett „A” osztályának tagjaiként, volt iskolánkban 60 éves érettségi találkozót szerveztünk 2015. augusztus 24-26-án. A rendezvény második napjára dr. Jereb Ottó vasdiplomás erdőmérnök, mérnök-tanár osztályfőnöki órára hívott bennünket.

A szervező, Kovács László üdvözölte Bedő Albert-díjas osztályfőnökünket és jelentést tett az osztály létszámáról. Üdvözölte dr. Rónai Ferencet, az iskola nyugdíjba vonuló igazgatóját és Faragó

Sándor tanár urat, valamint a megjelent osztálytársakat és vendégeket.

A Bedő Albert-díjas dr. Rónai Ferencnek külön megköszöntük az alma materünk jó hírnevének ápolását, az erdőszékesítésben végzett kiemelkedő tanári és negyedszázados igazgatói munkáját. Megemlékeztünk elhunyt tanárainkról, osztálytársainkról.

Ezt követően, formájában és tartalmában kezdetét vette az osztályfőnöki óra. Életútjainkat ismerve dr. Jereb Ottó tanár úr elismerően értékelte a szak-

mánkhoz való hűségünket, az elhivatottsággal végzett erdészi munkánkat. Minden ott lévő diákjának átadta a nemrég megjelent verseskötetét, saját kézzel írt ajánlásával. Többen felszólalva elmondtuk, örülünk annak, hogy ebben az iskolában tanulhattunk, valós technikus képzést kaptunk és mindvégig erdészként dolgozhattunk.

Az iskola 60 éve érettségizett egykori tanulóira részére, megemlíthetünk szakmai sikereiket dr. Rónai Ferenc „Gyémánt fokozatú” okleveleket adott át. A diplomát személyesen vette át: Bedő István, Csóka Imre, Györfvári Mibály, Hegedűs János, Kovács László, Mezei Józsefné (Ocskó Jolán), Molnár József, Muth Endre, Rózsa Szilveszter, Szabó Istvánné (Karácsony Bernadett), Tölgyes Ferenc, dr. Wittmann Gyula, valamint postán elküldték Gede Lajos, dr. Keller János, Lebel Zoltán, Márton Ferenc, Petz Ádám, Pataki Sándorné (Varga Irén) távol maradtaknak.

A program zárásaként elénekeltük a Himnuszt, aztán fotózás következett. Egy kiválasztott vendéglőben, jó hangulatú vacsorával tettük emlékezetessé eseménygazdag napunkat. Másnap elköszöntünk kedves diákvárosunktól.

Muth Endre

